

[Øllgaard.]

Fordelingen af Indkaldelsesbyrderne, og jeg spørger derfor, hvornaar vi kan vente en saadan Plan udsendt.

Jeg vil derefter gerne gøre et Par korte Bemærkninger angaaende nogle Forhold vedrørende Landbruget. For det første vil jeg sætte en Streg under Kravet om det Ombytningskorn, der er talt saa meget om, og jeg tænker her navnlig paa Rugen. Man maa huske paa, at det for en stor Del er i de rugdyrkende Egne, paa Sandjorderne, at man sidste Sommer havde en Avl, der tenderer mod Misvækst. Jeg kan nævne, at man paa Forsøgsstationen „Lundgaard“ under Askov, der er en meget veldrevet Gaard, havde en Kornavl, der gav ca. 4 Fold i Gennemsnit. Hvad det betyder, naar man paa den Slags Jord skal aflevere Rugen, der dog trods alt var den Kornsort, der gav mest, og give Penge i Bytte, er det ikke vanskeligt at forstaa, og jeg kan forsikre den højtaerede Landbrugsminister om, at disse Vanskeligheder ikke hører op ved 10 000 Kr.s Jordværdi, som Landbrugsministeren synes skal være Ombytningsgrænsen.

Der er et Spørgsmaal, der stadig trænger sig frem i første Linie i den landbrugspolitiske Diskussion, nemlig Opretholdelsen af vor Landbrugsproduktion. Bortset fra det radikale københavnske Eftermiddagsblad „Ekstrabladet“, der efter en Artikel i Forgaars vel nærmest er af den Anskuelse, at Landbruget er et Kors, der er lagt paa de danske Byer, og som derfor formodentlig burde afvikles — en Opfattelse, som det kunde være interessant at faa at vide, om der staar ansvarlige Politikere bag —, bortset fra dette tror jeg, det er saadan, at det store Flertal er enigt om, at hvis det er muligt, saa bør vi af al vor Evne kæmpe for en Opretholdelse af hele vor valutaskabende Landbrugsproduktion. Naar der er Mangel paa Valuta, skulde man synes, at intet var mere nærliggende, end at vi lod den billedlig talt gro op af den danske Jord; og jeg tør sige, ud fra den Forbindelse, jeg har med danske Bønder, at selv om der skulde komme noget svigtende Tilførsler, saa er der en stærk og enig Vilje inden for Landbruget til at kæmpe for at gennemføre den størst mulige Landbrugsproduktion og gennemføre den med alle de faglige Midler, som det moderne Landbrug raader over i Dag. Der er en enig Vilje til paa denne Maade at prøve paa at vinde indad, hvad vi muligvis staar i Fare for at tabe udad.

Disse Bestræbelser bør støttes fra Samfundet. Men en Forudsætning er det selvfølgelig, at denne Husdyrproduktion kan

gennemføres paa et Grundlag, der giver Løn for Arbejdet. Og her forekommer det mig, at skal der være Mening og Konsekvens i Tingene med Hensyn til at lægge Maksimalpriserne paa Kornet, dør hvor man har lagt dem, saa maa man mindst føre Husdyrproduktionen op i det samme Plan, saa det mindre og mellemstore Landbrug faar Dækning for deres forøgede Udgifter.

Lige saa stærk en Vilje der er inden for Landbruget til at omlægge Planteproduktionen noget, hvis det kræves, og hvis det er fornødent i den Situation, vi gaar ud i, lige saa sikkert vil enhver urentabel Produktion blive afviklet og afviklet hurtigt. Denne Kendsgerning maa alle i vort Land gøre sig klart og derudfra give Landbruget dets rette Placering i Samfundshusholdningen. Der er her fra flere Sider fremsat Udtalelser, der tyder paa, at man i ledende Kredse har Forstaaelse af Misforholdet mellem Landbrugets Indtægter og Udgifter. Nu mangler der kun at omsætte disse Ord i Handling. Lejligheden til at gøre det ligger i Dag lige for Regeringens Dørtærskel, og netop som Spørgsmaalet ligger i Dag, skal jeg indskrænke mig til at sige, at vi er mange, der inderligt ønsker, at det maa lykkes at faa dette saare vigtige Problem løst paa et retfærdigt Grundlag og løst saadan, at det kan bidrage til at styrke det folkelige Sammenhold her i Danmark.

Bomholt: Med indeværende Rigsdagssamling naar vi ind i Aaret 1940 og dermed ind i det Aarti, i hvilket vi kan fejre vor frie Forfatnings 100 Aars Jubilæum. Der er i Aarens Løb skrevet adskilligt om vor Forfatnings Historie, Rigsdagens Arbejde, de politiske Partiers og de enkelte Valgkredses Historie, ligesom der er skrevet en Del politiske Biografier og Memoirer. Vi har Grund til i denne Forsamling at mindes Niels Neergaards betydelige og omhyggelige Arbejde om Junigrundloven.

Det forekommer mig imidlertid rimeligt, at der forberedes et monumentalt Værk om den politiske Historie, der knytter sig til vor frie Forfatning gennem snart et Aarhundrede, saaledes at dette Værk kan udsendes i Jubilæumsaaret 1949. Det vilde være ønskeligt, om vi kunde faa en Fremstilling baade af den almindelige politiske Historie og af de enkelte Valgkredses Historie. Det kunde muligvis blive et af Aarhundredets største videnskabelige Publikationer og et Monument for vor frie Forfatning. Et saadant Arbejde vil kræve lange Tidens Forberedelse, og skal det lykkes, maa mange Historikere samarbejde